

چرا قلب سریع‌ترین ابزار برای حرکت به سمت آخرت است؟

Mentazer Mentazer

قلب سریع‌ترین ابزار؛ ویژگی‌های این ابزار قدرتمند چیست؟

هر موجودی ویژگی بارزی در ذات خود دارد، که نمی‌تواند از آن جدا باشد؛ مثلاً درنده‌خویی برای شیر و ببر، گزندگی برای مار و عقرب، تابندگی برای خورشید، مهربانی برای مادر و یخ‌زدگی برای برف است. تمام این صفت‌ها به سرشت و چگونگی خلقت این عناصر بستگی دارد؛ اما بارزترین ویژگی بخش انسانی یا همان قلب ما چیست؟ پاسخ این است که قلب سریع‌ترین ابزار برای رسیدن و به دست آوردن شناخته می‌شود، اما چرا؟

دقت کرده‌اید که هر وقت می‌خواهیم دست به اقدامی زده یا کاری را از پیش ببریم، حتماً موضوع سنخیت و هماهنگی را در نظر می‌گیریم؟ مثلاً در باغچه خود گیاهی می‌کاریم، که با شرایط اقلیمی منطقه‌مان مطابقت داشته و در نتیجه رشد بهتر و سریع‌تری دارد، یا وقتی به منطقه ناآشنایی سفر می‌کنیم، از فرد بومی و راه‌بلدی کمک می‌گیریم، تا ما را سریع‌تر به مقصد برساند؛ پس طبیعی است که در حرکت به سمت آخرت هم از ابزاری استفاده کنیم که با شرایط و ویژگی‌های آخرت در تناسب باشد، تا با موانع و سختی‌های کمتری روبه‌رو شویم.

حقیقت این است که ما در آخرت با بی‌نهایتی رو به رو هستیم، که حد و مرزی نمی‌شناسد و قوانین دنیای مادی بر آن حاکم نیست. از بین تمام ابعاد و قوای وجودی ما تنها قلب از چنین ویژگی‌ای برخوردار است. بدن مادی ما حتی در دنیا هم با محدودیت‌های بسیاری مواجه است و تنها قلب ماست که توانایی شکستن چهارچوب‌های مادی و طبیعی و حرکت به سمت بی‌نهایت را دارد؛ پس می‌توانیم بگوییم که قلب مستقیم‌ترین و بی‌واسطه‌ترین مسیر را طی می‌کند و از همین رو قلب سریع‌ترین ابزار است.

راه‌های کسب نور

در درس‌های گذشته متوجه شدیم، که در حرکت ما به سمت آخرت توقفی وجود ندارد. ما پیوسته در حال تبدیل شدن و کسب نار یا نور در مسیر حرکت خود هستیم و خواه ناخواه برای تولد به آخرت آماده می‌شویم. اما تنها تولد سالم یا سالم قوی‌ست که می‌تواند باعث سعادت ما شود و این سعادت به میزان نوری که از دنیا کسب می‌کنیم، بستگی دارد. ما در مسیر خود برای کسب نور دو راه در مقابل خود داریم. یا باید از ابزار حسی، خیالی، وهمی و عقلی خود استفاده کنیم و یا اینکه قلب خود را حرکت دهیم؛ البته ناگفته نماند که ابزار حسی، خیالی، وهمی و عقلی ما تنها زمانی می‌توانند به سود ما باشند که به قلب ما کمک کنند؛ در غیر این صورت مانند حجاب و مانعی عمل کرده و ما را بیشتر در طبیعت و حیوانیتمان فرو می‌برند.

تفاوت عمده‌ای که قلب با حس و خیال و... دارد، میزان قدرت و سرعت آن است. در واقع حس، خیال، وهم و عقل باعث ایجاد عمل می‌شوند، نه ابزار. ما تنها زمانی می‌توانیم اعمالمان را تبدیل به دارایی و ابزار کنیم، که در انجام آن عمل تکرار و مداومت داشته باشیم. این تکرار و مداومت به حرکت قلب ما کمک کرده و در نهایت منجر به کسب دارایی می‌شود، اما عملی که کسب نشده و به دارایی تبدیل نشده، تنها در حد ثواب باقی می‌ماند و می‌تواند به راحتی از دست برود؛ در حالی که حرکت با قلب مستقیماً باعث ایجاد دارایی و ابزار در وجود ما شده و به راحتی نیز از دست نمی‌رود.

ما زمانی به تفاوت قلب و سایر قوای خود پی می‌بریم، که تفاوت ابزار و عمل را به خوبی متوجه شده باشیم. فرض کنید قرار است کیلومترها مسیر را در کوهستانی به تنهایی طی کنیم؛ هر چقدر هم که آذوقه با خود به همراه برده باشیم، بالاخره زمانی غذای خود را تمام می‌کنیم، اما اگر ابزاری برای شکار و تهیه غذا داشته باشیم، دیگر از این بابت نگرانی نداریم. در مسیر حرکت ما به سمت آخرت نیز حرکت با قلب منجر به تهیه ابزار می‌شود؛ اما عمل سایر قوای ما اگر منجر به حرکت قلبی نشوند، همان غذای موقت را فراهم می‌کنند.

ارتباط میان تفکر و سرعت قلب

ساختار و سرشت ذاتی قلب طوری خلق شده که برای سرعت گرفتن در مسیر معشوق به سوخت احتیاج دارد و این سوخت از تفکر و اندیشه تهیه می‌شود. قدرت تفکر ما را از سایر موجودات جدا می‌کند و تفکر درست می‌تواند، در قلب ما تحول ایجاد کند؛ یعنی نتیجه‌ای که قرار بود با سال‌ها تمرین و تلاش در خود ایجاد کنیم، با فکر کردن در قلب خود ایجاد می‌کنیم، برای مثال فردی را در نظر بگیرید که با انجام تمرینات و ریاضت‌های مختلف می‌خواهد تعلقات دنیا را در خود کم‌رنگ کند، در حالی که فرد دیگری با فکر کردن در مورد فانی بودن دنیا و ابدی بودن آخرت، قلب خود را به این مرحله می‌رساند.

ما در مسیر رسیدن به هدف خلقت، شباهت به الله و کسب اسماء و صفات الهی راهی بسیار طولانی در پیش داریم؛ اگر واقع‌بینانه به موضوع نگاه کنیم، فرصت کوتاه دنیا زمان لازم را برای کسب تمام اسماء الهی از طریق تمرین و تکرار برای ما فراهم نمی‌کند، چه بسا ما در طول عمرمان با شرایط و زمینه‌هایی که برای کسب یک اسم لازمند، مواجه نشویم؛ یا دفعات مواجهه ما با این شرایط برای کسب اسم و تبدیل آن به دارایی کافی نباشد.

اینجاست که نیاز به وجود خالق مدبر که به تمامی شرایط و ویژگی‌های وجودی ما آگاه است، بیش از پیش خودنمایی می‌کند. کسی که در وجود ما قلبی قرار داده که فارغ از تمام محاسبات مادی و دنیایی عمل کرده و مسیر چند ده ساله را در عرض چند دقیقه کوتاه می‌پیماید. قلب سریع‌ترین ابزار است و برای رسیدن به هدف و کسب دارایی نه نیاز به میدانی برای عمل و نه نیاز به شرایطی برای مقدمه چینی دارد؛ چون قبل از فراهم شدن هر یک از این شرایط حرکت کرده و خود را با تفکر به مقصد رسانده است. برای قلبی که فکر کرده و خود را به رحمانیت و رحیمیت، بخشش، عیب‌پوشی و... رسانده است، میدان‌های عملی تنها مهر تأییدی بر داشته‌ها و دارایی‌ها به حساب می‌آیند.

قلبی از جنس الله

علاوه بر این **قلب** از جنس الله بوده و در حالت طبیعی و تعادل برای رسیدن به معشوق خود تلاش می‌کند؛ همان طور که در درس‌های گذشته آموختیم، هر یک از قوای ما در تلاش برای رسیدن به معشوق خود و آرام گرفتن در کنار آن هستند. طبیعتاً حرکت با قلبی که با الله سنخیت دارد و به طور طبیعی در مسیر رسیدن به آن از خود مقاومتی نشان نمی‌دهد، سریع‌ترین راه است.

همان طور که یک ماشین مسابقه برای مسابقه دادن ساخته شده، قلب ما هم به طور بالقوه توان انجام کارهایی بزرگ، با سرعتی بالا و در مقیاس بی‌نهایت را دارد، وقتی ما قلب خود را با معشوق‌های حسی، خیالی، وهمی و عقلی پر می‌کنیم، نه تنها آن را از هدفی که برایش خلق شده دور می‌کنیم، بلکه شأن آن را از بی‌نهایت تا پایین‌ترین سطوح مادی پایین می‌آوریم، مثل اینکه از ماشینی که در حد و اندازه مسابقات جهانی طراحی شده، برای جابه‌جایی و حمل بار استفاده کنیم.

در حقیقت همه ما انسان‌ها صاحب قلب سریع‌ترین ابزار برای حرکت به سمت آخرت هستیم، اما تنها عده معدودی از ما از این ابزار قدرتمند استفاده می‌کنند؛ افرادی که نه تنها از قیمت خود به عنوان یک انسان آگاهند، بلکه محدود بودن فرصت خود در رحم دنیا و عظمت ابدیتی را که در آخرت در پیش دارند، درک کرده‌اند.

ما در این درس کارکرد قلب سریع‌ترین ابزار حرکت به سمت آخرت را بررسی کردیم. گفتیم که میزان سعادت ما در آخرت بسته به کسب نور است. حرکت با قلب مستقیماً منجر به شدن شده و در ما دارایی و نور ایجاد می‌کند؛ در حالی که حرکت با سایر قوا منجر به ایجاد عمل می‌شود که برای تبدیل به دارایی نیازمند تکرار و مداومت است. عمر کوتاه ما در دنیا فرصت کسب تمام اسماء و صفات الهی را به ما نمی‌دهد، پس بهترین راه برای رسیدن به مقصد، تفکر برای به حرکت درآوردن قلب است. از آنجایی که

قلب ما با الله سخیت دارد، در حالت طبیعی برای رسیدن به الله مانعی نمی‌بیند و از میان تمام راه‌هایی که در پیش رو داریم، قلب سریع‌ترین ابزار و بی‌واسطه‌ترین وسیله برای حرکت ما به سمت آخرت محسوب می‌شود.

آیا شما هم از قلب سریع‌ترین ابزار برای سرعت گرفتن در رسیدن به سعادت ابدی استفاده می‌کنید؟
تجربیات خود را در این خصوص با ما درمیان بگذارید.